

PROTOKOLAS**kuriuo iš dalies keičiama 1963 m. Vienos konvencija dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą**

VALSTYBĖS, ŠIO PROTOKOLO ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pageidautina iš dalies pakeisti 1963 m. gegužės 21 d. Vienos konvenciją dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą, siekiant išplėsti jos taikymo sritį, padidinti branduolinio įrenginio operatoriaus atsakomybę ir numatyti daugiau tinkamo ir teisingo žalos atlyginimo užtikrinimo priemonių,

SUSITARĖ:

1 Straipsnis

Konvencija, kurios nuostatos yra iš dalies keičiamos šiuo Protokolu, yra 1963 m. gegužės 21 d. Vienos konvencija dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą (toliau – 1963 m. Vienos konvencija).

2 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos I straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalies j punktas iš dalies keičiamas taip:

- a) žodis „ir“ ii papunkčio pabaigoje išbraukiamas ir įrašomas iii papunkčio pabaigoje;
- b) įrašomas naujas iv papunktis:
 - „iv) kitus Tarptautinės atominės energijos agentūros valdytojų tarybos kartas nuo karto nustatomus įrenginius, kuriuose yra branduolinio kuro arba radioaktyviųjų produktų arba atliekų;“.

2. 1 dalies k punktas pakeičiamas taip:

„k) Branduolinė žala – tai:

- i) mirtis arba kūno sužalojimas;
- ii) turto praradimas arba žala turtui

ir bet kuris iš toliau išvardytų dalykų tiek, kiek nustatyta pagal kompetentingo teismo šalies teisę:

- iii) ekonominiai nuostoliai, patirti dėl i arba ii papunkčiuose nurodyto praradimo arba žalos tiek, kiek jiems tie papunkčiai netaikomi, jei juos patyrė asmuo, turintis teisę reikalauti tokio praradimo arba žalos atlyginimo;
- iv) išlaidos, susijusios su aplinkos, kuriai pakenkta, atkūrimo priemonėmis (išskyrus atvejus, kai pakenkta nežymiai), jei tokių priemonių buvo iš tikrųjų imtasi ar turi būti imamasi, ir tiek, kiek joms netaikomas ii papunktis;
- v) pajamų, kurios gaunamos iš naudojimosi ar mėgavimosi aplinka ekonominio intereso, praradimas dėl to, kad smarkiai pakenkiama tai aplinkai ir tiek, kiek joms netaikomas ii papunktis;
- vi) išlaidos, susijusios su prevencinėms priemonėms, ir dėl tokių priemonių patirtu tolesniu praradimu ar žala;
- vii) bet kokie kiti ekonominiai nuostoliai, išskyrus patirtus dėl pakenkimo aplinkai, jeigu leidžiama pagal kompetentingo teismo šalies bendrosios teisės nuostatas dėl civilinės atsakomybės,

i–v ir vii papunkčiuose nurodytais atvejais tiek, kiek praradimas ar žala patiriami dėl jonizuojančiosios spinduliuotės, skleidžiamos iš branduoliniame įrenginyje esančio šaltinio arba iš branduolinio kuro ar radioaktyviųjų produktų ar atliekų, esančių branduoliniame įrenginyje, arba branduolinės medžiagos, vežamos iš ar kilusios iš branduolinio įrenginio ar į jį siunčiamos, ir kurie patiriami dėl tokios medžiagos radioaktyviųjų savybių ar jų derinio su tos medžiagos toksiškumu, sprogtumu ar kitomis pavojingomis savybėmis.“

3. 1 dalies 1 punktas pakeičiamas taip:

„l) *Branduolinis incidentas* – bet koks branduolinę žalą arba, prevencinių priemonių atveju, – didelę ir neišvengiamą tokios žalos grėsmę sukeliantis įvykis ar tos pačios kilmės įvykių seka.“

4. Po 1 dalies 1 punkto įrašomi keturi nauji m, n, o ir p papunkčiai:

„m) *Atkūrimo priemonės* – pagrįstos priemonės, kurias valstybės, kurioje imamasi priemonių, kompetentingos valdžios institucijos yra patvirtinusios ir kuriomis siekiama atkurti ar atstatyti pažeistus ar sunaikintus aplinkos komponentus arba prireikęs įvesti aplinkoje tų komponentų atitikmenis. Pagal valstybės, kurioje padaryta žala, teisę nustatoma, kas turi teisę imtis tokių priemonių.

n) *Prevencinės priemonės* – pagrįstos priemonės, kurių įvykus branduoliniam incidentui imasi bet kuris asmuo, kad užkirstų kelią k punkto i–v arba vii papunkčiuose nurodytai žalai arba ją kuo labiau sumažintų, jei kompetentingos valdžios institucijos jas patvirtina pagal valstybės, kurioje tokių priemonių imamasi, teisę.

o) *Pagrįstos priemonės* – priemonės, kurios pagal kompetentingo teismo šalies teisę laikomos tinkamomis ir proporcingomis atsižvelgiant į visas aplinkybes, pavyzdžiui, į:

i) patirtos žalos pobūdį ir mastą arba, prevencinių priemonių atveju, – tokios žalos rizikos pobūdį ir mastą;

ii) tikėtiną tokių priemonių veiksmingumo mastą tuo metu, kai jų imamasi; ir

iii) atitinkamas mokslines ir technines ekspertines žinias.

p) *Specialioji skolinimosi teisė* (toliau – SST) – apskaitos vienetas, kurį apibrėžė ir savo veiklai bei sandoriams naudoja Tarptautinis valiutos fondas.“

5. 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei tai pateisinama nedideliu pavojaus laipsniu, įrenginio valstybė gali šios Konvencijos netaikyti bet kuriam branduoliniam įrenginiui ar nedideliems branduolinių medžiagų kiekiams, jei:

a) branduolinių įrenginių atžvilgiu Tarptautinės atominės energijos agentūros valdytojų taryba yra nustačiusi tokio netaikymo kriterijus ir toks netaikymas įrenginio valstybėje atitinka tokius kriterijus; ir

b) nedidelių branduolinių medžiagų kiekių atžvilgiu Tarptautinės atominės energijos agentūros valdytojų taryba yra nustačiusi didžiausias tokių kiekių, kuriems netaikoma ši Konvencija, ribas ir tokiu netaikymu įrenginio valstybėje tokios nustatytos ribos neviršijamos.

Valdytojų taryba periodiškai peržiūri šios Konvencijos netaikymo branduoliniams įrenginiams kriterijus ir didžiausias nedidelių branduolinių medžiagų kiekių, kuriems netaikoma ši Konvencija, ribas.“

3 Straipsnis

Po 1963 m. Vienos konvencijos I straipsnio įrašomi šie du nauji I A ir I B straipsniai:

„I A Straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma bet kur patirtai branduolinei žalai.

2. Tačiau pagal įrenginio valstybės teisės aktus ši Konvencija gali būti netaikoma žalai, patirtai:

a) ne Susitariančiosios Šalies teritorijoje; arba

b) jūrų zonose, kurias yra nustačiusi ne Susitariančioji Šalis pagal tarptautinę jūrų teisę.

3. Išimtis pagal šio straipsnio 2 dalį gali būti taikoma tik tai ne Susitariančiajai Šaliai,

a) kurios teritorijoje ar kurios jūrų zonose, jos nustatytose pagal tarptautinę jūrų teisę, incidento metu yra branduolinis įrenginys; ir

b) kuri incidento metu yra nepajėgi mokėti lygiavėrcio dydžio abipusių išmokų.

4. Jokia pagal šio straipsnio 2 dalį numatyta išimtis neturi poveikio IX straipsnio 2 dalies a punkte nurodytoms teisėms, ir jokia pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą numatyta išimtis netaikoma žalai, patirtai laive ar lėktuve, arba žalai laivui ar lėktuvui.

I B Straipsnis

Ši Konvencija netaikoma netaikiams tikslams naudojamiems branduoliniams įrenginiams.“

4 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos II straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. 3 dalies a punkto pabaigoje įrašomas šis tekstas:

„Įrenginio valstybė gali apriboti vienam incidentui skiriamas viešąsias lėšas iki šiame straipsnyje nustatytos sumos ir pagal V straipsnio 1 dalį nustatytos sumos skirtumo (jei toks yra).“

2. 4 dalies pabaigoje įrašomas šis tekstas:

„Įrenginio valstybė gali apriboti skiriamas viešąsias lėšas, kaip numatyta šios straipsnio 3 dalies a punkte.“

3. 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Nė vienas asmuo nėra atsakingas už nuostolius ar žalą, kurie nėra branduolinė žala, kaip ji apibrėžta I straipsnio 1 dalies k punkte, tačiau kurie galėjo būti nustatyti kaip tokia žala pagal to punkto nuostatas.“

5 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos III straipsnyje po pirmo sakinio įrašomas šis tekstas:

„Tačiau įrenginio valstybė gali netaikyti šio įpareigojimo pervežimui, kuris vykdomas tik jos teritorijoje.“

6 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos IV straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Pagal šią Konvenciją operatorius nėra atsakingas, jeigu jis įrodo, kad branduolinę žalą tiesiogiai lėmė ginkluotas konfliktas, karo veiksmai, pilietinis karas ar sukilimas.“

2. 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Pagal šią Konvenciją operatorius nėra atsakingas už branduolinę žalą, padarytą:

a) pačiam branduoliniam įrenginiui ir bet kuriam kitam branduoliniam įrenginiui, įskaitant statomą branduolinį įrenginį, toje vietoje, kurioje yra tas branduolinis įrenginys; ir

b) bet kokiam toje pačioje vietoje esančiam turtui, kuris naudojamas ar turi būti naudojamas tokiam įrenginiui.“

3. 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Žalos, padarytos transporto priemonei, kurioje branduolinės medžiagos buvo branduolinio incidento metu, atlyginimas nesumažina operatoriaus atsakomybės dėl kitos žalos, nevirsijančios 150 mln. SST arba bet kurio kito didesnio dydžio, nustatyto pagal Susitariančios Šalies teisės aktus, arba pagal V straipsnio 1 dalies c punktą nustatyto dydžio.“

4. 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Nė viena šios Konvencijos nuostata neturi poveikio fizinio asmens atsakomybei už branduolinę žalą, už kurią operatorius remiantis šio straipsnio 3 arba 5 dalimis neatsako pagal šią Konvenciją ir kurią tas fizinis asmuo padarė savo veiksmais ar neveikimu, siekdamas padaryti žalą.“

7 Straipsnis

1. 1963 m. Vienos konvencijos V straipsnio tekstas pakeičiamas taip:

„1. Įrenginio valstybė gali apriboti operatoriaus atsakomybę už bet kurį branduolinį incidentą:

a) iki ne mažiau kaip 300 mln. SST; arba

b) iki ne mažiau kaip 150 mln. SST su sąlyga, kad be tos sumos branduolinei žalai atlyginti ta valstybė skiria viešųjų lėšų iki ne mažiau kaip 300 mln. SST; arba

c) daugiausiai 15 metų nuo šio Protokolo įsigaliojimo dienos – iki ne mažesnės nei 100 mln. SST pereinamojo laikotarpio sumos per tą laikotarpį įvyksiančio branduolinio incidento atveju. Gali būti nustatyta mažesnė nei 100 mln. SST suma su sąlyga, kad ta valstybė branduolinei žalai atlyginti skiria viešųjų lėšų sumą, kurios dydis gali būti nuo tos mažesnės sumos iki 100 mln. SST.

2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, įrenginio valstybė, atsižvelgdama į branduolinio įrenginio pobūdį arba susijusias branduolines medžiagas ir galimas jų sukulto incidento pasekmes, gali nustatyti mažesnę operatoriaus išpareigojimo sumą su sąlyga, kad tokia nustatyta suma niekada nebūtų mažesnė už 5 mln. SST ir kad įrenginio valstybė užtikrintų, kad sumai iki 1 dalyje nustatyto dydžio atlyginti būtų skiriamos viešosios lėšos.

3. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis ir IV straipsnio 6 dalį atsakingo operatoriaus įrenginio valstybės nustatyti dydžiai taikomi visais atvejais, nesvarbu, kur branduolinis incidentas įvyktų.“

2. Po V straipsnio įrašomi šie keturi nauji V A, V B, V C ir V D straipsniai:

„V A Straipsnis

1. Be V straipsnyje nurodytų sumų papildomai mokamos palūkanos ir išlaidos, kurias teismas nustatė kaip atlyginimą už branduolinę žalą.

2. V straipsnyje ir IV straipsnio 6 dalyje minimos sumos gali būti konvertuojamos į nacionalinę valiutą suapvalinta suma.

V B Straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina, kad žalą patyrę asmenys galėtų naudotis savo teisėmis į žalos atlyginimą, nepradėdami atskirų teisminių procedūrų atsižvelgiant į tokiam žalos atlyginimui naudojamų lėšų kilmę.

V C Straipsnis

1. Jeigu jurisdikciją turi Susitariančiosios Šalies, kuri nėra įrenginio valstybė, teismai, būtinas viešąsias lėšas pagal V straipsnio 1 dalies b ir c punktus ir pagal VII straipsnio 1 dalį, taip pat teismo priteistas palūkanas ir išlaidas gali skirti pirmoji nurodyta Susitariančioji Šalis. Įrenginio valstybė grąžina kitai Susitariančiajai Šaliai visas sumokėtas tokio pobūdžio sumas. Šios dvi Susitariančiosios Šalys susitaria dėl grąžinimo procedūros.

2. Jeigu jurisdikciją turi Susitariančiosios Šalies, kuri nėra įrenginio valstybė, teismai, Susitariančioji Šalis, kurios teismai turi jurisdikciją, imasi visų reikalingų priemonių, kad sudarytų galimybes įrenginio valstybei įstoti į bylą ir dalyvauti nagrinėjant ginčus dėl žalos atlyginimo.

V D Straipsnis

1. Tarptautinės atominės energijos agentūros generalinis direktorius sušaukia Susitariančiųjų Šalių posėdį, kad būtų iš dalies pakeistos V straipsnyje nurodytos išpareigojimo ribos, jeigu trečdalis Susitariančiųjų Šalių išreiškia tokį pageidavimą.

2. Pakeitimai priimami dviejų trečdalių dalyvaujančių ir balsuojančių Susitariančiųjų Šalių dauguma su sąlyga, kad balsavimo metu dalyvauja bent pusė Susitariančiųjų Šalių.

3. Spręsdamos dėl pasiūlymo iš dalies pakeisti ribas Susitariančiosios Šalys per posėdį atsižvelgia, *inter alia*, į žalos, kurią sukeltų branduolinis incidentas, riziką, piniginių verčių pokyčius ir draudimo rinkos pajėgumus.
4. a) TATENA generalinis direktorius praneša visoms Susitariančiosioms Šalims apie bet koki pakeitimą, priimtą pagal šio straipsnio 2 dalį, kad jos pakeitimą priimtų. Laikoma, kad pakeitimas yra priimtas pasibaigus 18 mėnesių laikotarpiui nuo tada, kai apie jį pranešta, su sąlyga, kad bent trečdalis Susitariančiųjų Šalių pakeitimo priėmimo metu per posėdį pranešė TATENA generaliniam direktoriui, kad jos pakeitimui pritaria. Pagal šią dalį priimtas pakeitimas įsigalioja praėjus 12 mėnesių nuo tada, kai jį priima jam pritarusios Susitariančiosios Šalys.
- b) Jei per 18 mėnesių laikotarpį nuo pranešimo apie pritarimą dienos pakeitimas pagal a punktą nepriimamas, laikoma, kad pakeitimas yra atmestas.
5. Kiekvienai Susitariančiajai Šaliai, priimančiai pakeitimą po to, kai jam pritarta, bet jam dar neįsigaliojus arba įsigaliojus pagal šio straipsnio 4 dalį, pakeitimas įsigalioja praėjus 12 mėnesių nuo tada, kai toji Susitariančioji Šalis jam pritaria.
6. Valstybė, kuri tampa šios Konvencijos Šalimi įsigaliojus pakeitimui pagal šio straipsnio 4 dalį, jei ta valstybė nepareiškė kitokių ketinimų:
- a) yra laikoma šios taip iš dalies pakeistos Konvencijos Šalimi; ir
- b) yra laikoma nepakeistos Konvencijos Šalimi valstybių – Susitariančiųjų Šalių, kurioms tas pakeitimas nėra privalomas, atžvilgiu.“

8 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos VI straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalis pakeičiama taip:

- „1. a) Teisė į žalos atlyginimą pagal šią Konvenciją prarandama, jeigu ieškinys nepareiškiamas:
- i) mirties ir kūno sužalojimo atveju – per trisdešimt metų nuo branduolinio incidento dienos;
- ii) kitos žalos atveju – per dešimt metų nuo branduolinio incidento dienos.
- b) Tačiau jei pagal įrenginio valstybės teisę operatoriaus atsakomybė užtikrinta draudimu arba kita finansine garantija, įskaitant valstybės lėšas, ilgesniam laikotarpiui, kompetentingo teismo šalies teisėje gali būti nustatyta, kad teisė gauti iš operatoriaus žalos atlyginimą prarandama tik pasibaigus tokiam ilgesniam laikotarpiui, kuris neviršija laikotarpio, kuriuo operatoriaus atsakomybė yra užtikrinta pagal įrenginio valstybės teisę.
- c) Ieškiniai dėl žalos atlyginimo mirties ir kūno sužalojimo atveju arba dėl kitos žalos pagal šios dalies b punkto nuostatas dėl ilgesnio laikotarpio, kurie pareiškiami praėjus dešimčiai metų nuo branduolinio incidento dienos, jokių būdu neturi poveikio asmens, pareiškusio ieškinį operatoriui nepasibaigus tam laikotarpiui, teisėms į žalos atlyginimą pagal šią Konvenciją.“

2. 2 dalis išbraukiama.

3. 3 dalis pakeičiama taip:

- „3. Teisėms į žalos atlyginimą pagal šią Konvenciją taikomas senaties terminas arba jos prarandamos, kaip nustatyta pagal kompetentingo teismo šalies teisę, jeigu ieškinys nepareiškiamas per trejus metus nuo tada, kai žalą patyręs asmuo sužinojo arba, kaip būtų pagrįsta manyti, turėjo žinoti apie žalą ir apie operatorių, atsakingą už žalą, su sąlyga, kad neviršijami šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatyti laikotarpiai.“

9 Straipsnis

VII straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. 1 dalies pabaigoje įrašomi šie du sakiniai (ir ši iš dalies pakeista pastraipa tampa 1 dalies a punktu):

„Kai operatoriaus atsakomybė nėra apribota, įrenginio valstybė gali nustatyti atsakingo operatoriaus finansinės garantijos ribą su sąlyga, kad tokia riba nėra mažesnė nei 300 mln. SST. Įrenginio valstybė užtikrina, kad operatoriui nustatyto branduolinės žalos atlyginimo reikalavimai būtų apmokėti tiek, kiek finansinės garantijos nepakanka tokiems reikalavimams patenkinti, tačiau neviršijant pagal šią dalį nustatomo finansinės garantijos dydžio.“

2. 1 dalis papildoma šiuo nauju b punktu:

„b) Neatsižvelgiant į šios dalies a punktą, kai operatoriaus atsakomybė nėra apribota, įrenginio valstybė, atsižvelgdama į branduolinio įrenginio pobūdį arba susijusias branduolines medžiagas ir galimas su jomis susijusio incidento pasekmes, gali nustatyti mažesnę operatoriaus finansinės garantijos dydį su sąlyga, kad toks nustatytas dydis niekada nebus mažesnis nei 5 mln. SST ir kad įrenginio valstybė užtikrins, kad operatoriui nustatyto branduolinės žalos atlyginimo reikalavimai būtų apmokėti, skirdama reikiamų lėšų tiek, kiek draudimo ar kitos finansinės garantijos nepakanka tokiems reikalavimams patenkinti, tačiau ne daugiau nei numatyta pagal šios dalies a punktą.“

3. 3 dalyje po žodžių „šio straipsnio 1 dalį“ įrašomi žodžiai „arba V straipsnio 1 dalies b ir c punktus“.

10 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos VIII straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. VIII straipsnio tekstas tampa to straipsnio 1 dalimi.

2. Įrašoma ši nauja 2 dalis:

„2. Taikant VI straipsnio 1 dalies c punkto taisyklę, kai operatoriui pareikštų reikalavimų dėl žalos atlyginimo pagal šią Konvenciją suma viršija arba tikėtina, kad viršys didžiausią pagal V straipsnio 1 dalį numatytą dydį, pirmenybė atlyginant žalą teikiama reikalavimams dėl mirties ar kūno sužalojimo.“

11 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos X straipsnio pabaigoje įrašomas šis naujas sakiny:

„Šiame straipsnyje numatytos regresio teisės taikymas taip pat gali būti išplėstas įrenginio valstybės naudai, jeigu ji yra suteikusi viešųjų lėšų pagal šią Konvenciją.“

12 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos XI straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. Įrašoma ši nauja 1a dalis:

„1a. Kai branduolinis incidentas įvyksta Susitariančiosios Šalies išskirtinėje ekonominėje zonoje arba, jeigu tokia zona nebuvo įsteigta, išskirtinės ekonominės zonos, kuri turi būti įsteigta, ribų neviršijančioje teritorijoje, jurisdikciją nagrinėti ieškinius dėl branduolinio incidento padarytos branduolinės žalos atlyginimo šios Konvencijos tikslais turi tik tos Šalies teismai. Pirmesnis sakiny taikomas, jeigu ta Susitariančioji Šalis iki branduolinio incidento pranešė depozitarui apie tokią teritoriją. Nė viena šios dalies nuostata nėra aiškinama kaip leidžianti naudotis jurisdikcija taip prieštaraujant tarptautinei jūrų teisei, įskaitant Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją.“

2. 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jeigu branduolinis incidentas įvyko ne Susitariančios Šalies teritorijoje arba ne teritorijoje, apie kurią pranešta pagal 1a straipsnį, arba jeigu branduolinio incidento vietos negalima tvirtai nustatyti, jurisdikciją nagrinėti tokius ieškinius turi atsakingo operatoriaus įrenginio valstybės teismai.“

3. 3 dalies pirmoje eilutėje ir b punkte po skaičiaus „1“ įrašoma „1a“.

4. Įrašoma ši nauja 4 dalis:

„4. Susitariančioji Šalis, kurios teismai turi jurisdikciją, užtikrina, kad tik vienas iš jos teismų turėtų jurisdikciją kurio nors vieno branduolinio incidento atveju.“

13 Straipsnis

Po XI straipsnio įrašomas šis naujas XI A straipsnis:

„XI A Straipsnis

Susitariančioji Šalis, kurios teismai turi jurisdikciją, užtikrina, kad ieškinių dėl branduolinės žalos atlyginimo atžvilgiu:

- a) bet kuri valstybė gali pareikšti ieškinį branduolinę žalą patyrusių asmenų, kurie yra tos valstybės piliečiai arba turi ten įprastinę ar faktinę gyvenamąją vietą, ir kurie yra davę tam sutikimą, vardu; ir
- b) bet kuris asmuo gali pareikšti ieškinį dėl savo teisių pagal šią Konvenciją, įgytų jas perimant ar priskiriant, užtikrinimo.“

14 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos XII straipsnio tekstas pakeičiamas taip:

„XII Straipsnis

1. Teismo sprendimas, kuris nebegali būti peržiūrėtas jurisdikciją turinčio Susitariančiosios Šalies teismo įprasta tvarka, yra pripažįstamas, išskyrus atvejus, kai

- a) teismo sprendimas buvo pasiektas apgaulės būdu,
- b) šaliai, kuriai buvo priimtas teismo sprendimas, nebuvo suteikta tinkama galimybė išdėstyti savo argumentus, arba
- c) teismo sprendimas prieštarauja Susitariančios Šalies, kurios teritorijoje siekiama pripažinimo, viešajai tvarkai arba neatitinka pagrindinių teisenos normų.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį pripažintas teismo sprendimas pateikus jį vykdyti pagal Susitariančios Šalies, kurioje jis turi būti vykdomas, teisėje nustatytą procedūrą, yra vykdytinas taip pat, kaip tos Susitariančios Šalies teismo priimtas sprendimas. Reikalavimo, dėl kurio priimtas teismo sprendimas, argumentai tolesniuose procesuose nebe-nagrinėjami.“

15 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos XIII straipsnis iš dalies keičiamas taip:

1. XIII straipsnio tekstas tampa to straipsnio 1 dalimi.

2. Įrašoma ši nauja 2 dalis:

„2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, jeigu branduolinės žalos atlyginimo suma viršija 150 mln. SST, įrenginio valstybės teisės aktuose gali būti nukrypstama nuo šios Konvencijos nuostatų tuo atveju, jei branduolinė žala patirta teritorijoje ar kurioje nors pagal tarptautinę jūrų teisę nustatytoje jūrų zonoje, priklausančioje kitai valstybei, kuri incidento metu tokioje teritorijoje turėjo branduolinį įrenginį, tiek, kiek ji nepajėgi mokėti lygiavercio dydžio abipusių išmokų.“

16 Straipsnis

1963 m. Vienos konvencijos XVIII straipsnio tekstas pakeičiamas taip:

„Ši Konvencija neturi poveikio Susitariančiosios Šalies teisėms ir įsipareigojimams pagal bendrąsias tarptautinės viešosios teisės normas.“

17 Straipsnis

Po 1963 m. Vienos konvencijos XX straipsnio įrašomas šis naujas XX A straipsnis:

„XX A Straipsnis

1. Kilus Susitariančiųjų Šalių ginčui dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, ginčo šalys konsultuojasi, siekdamos išspręsti ginčą derybomis arba kitomis taikiomis joms priimtinomis ginčų sprendimo priemonėmis.
2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pobūdžio ginčo nepavyksta išspręsti per šešis mėnesius nuo prašymo surengti konsultacijas pagal šio straipsnio 1 dalį, bet kurios tokio ginčo šalies prašymu jis pateikiamas arbitražo teismui arba perduodamas Tarptautiniam Teisingumo Teismui, kad šis priimtų sprendimą. Jeigu ginčas pateikiamas arbitražo teismui ir per šešis mėnesius nuo tokio prašymo datos ginčo šalims nepavyksta susitarti dėl arbitražo teismo sudarymo, bet kuri šalis gali prašyti Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininko arba Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus paskirti vieną ar kelis arbitražo teismo teisėjus. Jeigu ginčo šalys pateikia vienas kitam prieštaraujančius prašymus, pirmenybė teikiama Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui teiktam prašymui.
3. Ratifikuodama, priimdama ar patvirtindama šią Konvenciją arba prie jos prisijungdama valstybė gali pareikšti, kad ji nelaiko savęs įsipareigojusia laikytis kurios nors vienos arba abiejų ginčų sprendimo procedūrų, numatytų šio straipsnio 2 dalyje. Kitos Susitariančiosios Šalys neprivalo laikytis šio straipsnio 2 dalyje numatytos ginčų sprendimo procedūros tokį pareiškimą padariusios Susitariančiosios Šalies atžvilgiu.
4. Susitariančioji Šalis, kuri yra padariusi pareiškimą pagal šio straipsnio 3 dalį, gali bet kuriuo metu jį atšaukti pateikdama pranešimą depozitarui.“

18 Straipsnis

1. 1963 m. Vienos konvencijos XX–XXV straipsniai, XXVI straipsnio 2 ir 3 dalys bei dalies numeris „1.“ ir XXVII bei XXIX straipsniai išbraukiami.
2. Šio Protokolo Šalys skaito ir aiškina 1963 m. Vienos konvenciją ir šį Protokolą kaip vieną bendrą tekstą, į kurį gali būti daroma nuoroda kaip į 1997 m. Vienos konvenciją dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą.

19 Straipsnis

1. Valstybė, kuri yra šio Protokolo Šalis, tačiau nėra 1963 m. Vienos konvencijos Šalis, privalo laikytis tos Konvencijos nuostatų su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, kitų valstybių, kurios yra Protokolo Šalys, atžvilgiu, ir jeigu 20 straipsnyje nurodyto dokumento deponavimo metu nepareiškia kitokio ketinimo, privalo laikytis 1963 m. Vienos konvencijos nuostatų valstybių, kurios yra tik šios Konvencijos Šalys, atžvilgiu.
2. Nė viena šio Protokolo nuostata neturi poveikio valstybės, kuri yra ir 1963 m. Vienos konvencijos ir šio Protokolo Šalis, įsipareigojimams kitai valstybei, kuri yra 1963 m. Vienos konvencijos, bet ne šio Protokolo Šalis.

20 Straipsnis

1. Šis Protokolas teikiamas pasirašyti visoms valstybėms Tarptautinės atominės energijos agentūros būstinėje Vienoje nuo 1997 m. rugsėjo 29 d. iki jo įsigaliojimo.
2. Šį Protokolą turi ratifikuoti, priimti ar patvirtinti jį pasirašiusios valstybės.
3. Jam įsigaliojus bet kuri šio Protokolo nepasirašiusi valstybė gali prie jo prisijungti.

4. Ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentai deponuojami Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui, kuris yra šio Protokolo depozitaras.

21 Straipsnis

1. Šis Protokolas įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo datos, kurią deponuojamas penktas ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentas.
2. Kiekvienai valstybei, ratifikuojančiai, priimančiai ar patvirtinančiai šį Protokolą arba prie jo prisijungiančiai po to, kai deponuojamas penktas ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentas, šis Protokolas įsigalioja praėjus trims mėnesiams nuo datos, kurią ta valstybė deponuoja atitinkamą dokumentą.

22 Straipsnis

1. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali denonsuoti šį Protokolą, apie tai raštu pranešusi depozitarui.
2. Denonsavimas įsigalioja praėjus vieneriems metams nuo datos, kurią depozitaras gauna tokį pranešimą.
3. Tarp šio Protokolo Šalių, tai, kad kuri nors iš jų denonsavo 1963 m. Vienos konvenciją pagal jos XXVI straipsnį, jokių būdu negali būti aiškinama kaip šiuo Protokolu iš dalies pakeistos 1963 m. Vienos konvencijos denonsavimas.
4. Neatsižvelgiant į tai, kad Susitariančioji Šalis denonsuoja šį Protokolą pagal šį straipsnį, šio Protokolo nuostatos toliau taikomos bet kokiai branduolinei žalai, kurią sukėlė branduolinis incidentas iki įsigaliojant tokiam denonsavimui.

23 Straipsnis

Šio Protokolo Šalims ir visoms kitoms valstybėms depozitaras nedelsdamas praneša apie:

- a) kiekvieną šio Protokolo pasirašymą;
- b) kiekvieną deponuotą ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą;
- c) šio Protokolo įsigaliojimą;
- d) bet kokį pranešimą, gautą pagal XI straipsnio 1a dalį;
- e) prašymus sušaukti konferenciją dėl Konvencijos peržiūros pagal 1963 m. Vienos konvencijos XXVI straipsnį ir prašymus sušaukti Susitariančiųjų Šalių posėdį pagal 1963 m. Vienos konvencijos su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, V D straipsnį;
- f) pranešimus apie denonsavimą, gautus pagal 22 straipsnį, ir kitus svarbius su šiuo Protokolu susijusius pranešimus.

24 Straipsnis

1. Šio Protokolo originalas, kuris yra autentiškas anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis, deponuojamas depozitarui.
2. Tarptautinė atominės energijos agentūra parengia 1963 m. Vienos konvencijos su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, konsoliduotą redakciją anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis, kaip nustatyta šio Protokolo priede.
3. Depozitaras perduoda visoms valstybėms patvirtintas šio Protokolo originalo kopijas kartu su 1963 m. Vienos konvencijos su pakeitimais, padarytais šiuo Protokolu, konsoliduota redakcija.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Priimta Vienoje tūkstantis devyni šimtai devyniasdešimt septintųjų metų rugsėjo dvidešimtą dieną.